

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J. P.
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2017 č. j. MSK 99322/2017, sp. zn. DSH/451/2017/Sru, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 31.7.2017, č.j. MSK 99322/2017, sp. zn. DSH/451/2017/Sru žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu změnil rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku č.j. MMFM 141228/2016 ze dne 26.10.2016 tak, že text „pokuta v částce 1 600 Kč“ změnil na text „pokuta v částce 1 500 Kč“ a ve zbytku

pak žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se při řízení vozidla Chevrolet RZ X z nedbalosti dopustil tím, že dne 25.1.2016 ve 21:45 hodin nerespektoval dopravní značku P6 „*Stůj, dej přednost v jízdě*“ na ulici E. Krásnohorské na křižovatce s ulicí Bruzovskou ve Frýdku-Místku a nezastavil vozidlo na takovém místě, odkud měl do křižovatky náležitý rozhled. Tímto svým jednáním žalobce porušil ust. § 4 písm. c) a ust. § 22 odst. 4 zákona o silničním provozu, za což mu byla podle ust. § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 600 Kč. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že k přestupku, který je projednáván, mělo dojít dne 25.1.2016; tento přestupek tedy bylo možné projednat pouze ve lhůtě do 25.1.2017. Byť novela provedená zákonem č. 204/2015 Sb. měla dělenou účinnost, tj. různá její ustanovení nabývaly účinnosti k jiným dnům, celkově nabyla účinnosti (jako celek) teprve momentem, kdy nabyl účinnosti celý právní předpis. Výchozím bodem je zde článek XXVI. novely, který žalobce v žalobě citoval a konstatoval, že prvním dnem čtrnáctého kalendářního měsíce následujícího od chvíle, kdy byl zákon publikován ve Sbírce zákonů, je den 1.10.2016, zatímco první den druhého kalendářního měsíce následujícího po vyhlášení zákona připadá na 1.10.2015. Žalobce uvedl, že článek II. odst. 3 novely není uveden mezi výjimkami, které nabývají účinnosti již prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po vyhlášení zákona, tedy 1.10.2015. Toto ustanovení nabývá podle článku XXVI. novely zákona č. 204/2015 Sb. účinnosti prvním dnem čtrnáctého kalendářního měsíce následujícího od chvíle, kdy byl zákon publikován ve Sbírce zákonů, tedy dnem 1.10.2016. Hmotněprávní úprava odpovědnosti za přestupek ve znění novely vydané ve Sbírce zákonů pod č. 204/2015 pak musí být aplikována na přestupky spáchané ode dne 1.10.2016. Na přestupky spáchané do 30.9.2016 bude aplikována původní úprava odpovědnosti za přestupek před účinností novely zákona č. 204/2015 Sb. Dále žalobce namítal, že správní orgán překročil svou pravomoc, jestliže mu výrokem určil, že musí pokutu a náklady řízení uhradit na účet správního orgánu nebo složenkou. Za podstatnou vadu výroku dále žalobce namítal to, že k přestupku mělo podle výroku dojít na křižovatce ulice E. Krásnohorské a ulice Bruzovská v obci Frýdek-Místek, přičemž v této obci se křižovatka takto pojmenovaných ulic nenachází. Žalobce shledával též vadu výroku napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný nahradil text „*pokuta v částce 1 600 Kč*“ textem „*pokuta v částce 1 500 Kč*“, žalobce však poukazuje na to, že takový text se v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nenachází. Žalobce namítal, že rozhodnutí prvního stupně je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost spočívající v rozporu výroku a odůvodnění, neboť správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že za přestupek ukládá výrokem pokutu a zákaz činnosti, ačkoliv ve výroku není o zákazu činnosti nic uvedeno, a podle zákona se za daný přestupek zákaz činnosti ani neukládá. Žalobce shledával nepřezkoumatelnost i v tom, že správní orgán se vůbec nezabýval existencí vyhlášky č. 294/2015 Sb., která stanovuje význam dopravní značky, jejíž porušení je žalobci kladeno za vinu, a tuto ani nezmiňuje. Žalobce rovněž zastává názor, že správní orgán se měl *ex officio* zabývat tím, zda údajně

porušené dopravní značení mělo právní základ v opatření obecné povahy, jak vyžaduje § 77 odst. 5 silničního zákona. Žalobce také uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se vůbec nezabýval tím, zda novější právní úprava, která nabyla účinnosti, zatímco probíhalo odvolací řízení, není pro žalobce příznivější. Žalobce dále zastává názor, že došlo k nesprávné právní kvalifikaci, neboť obvinění z nerespektování značky č. P 6 podle žalobce představuje přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 silničního zákona, neboť se jedná o nezastavení na příkaz signálu podle § 4 písm. c) silničního zákona. Žalobce také namítal, že nebyl prokázán a dostatečně odůvodněn závěr, že údajný přestupek spáchal z vědomé nedbalosti. Podle žalobce žalovaný zcela nedostatečně vypořádal jeho námitku, že správní orgán neřešil „potřebnou míru opatrnosti“ jakožto znak nedbalosti. Velmi podobnou vadu žalobce spatřoval i ve „vypořádání“ své odvolací námitky, že správní orgán dostatečně neodůvodnil materiální stránku přestupku. Žalobce rovněž poukázal na to, že bylo zmařeno jeho právo na to, aby se jeho zmocněnec účastnil výsledku svědků a mohl jim klást otázky. Zmocněnec žalobce se při cestě na ústní jednání „zasekl“ v dopravní zácpě, a proto s předstihem zavolal oprávněné úřední osobě a požádal ji o posunutí začátku ústního jednání o půl hodiny, tj. na 13:30, čemuž bylo údajně vyhověno. Nicméně když zmocněnec dorazil do předmětné místnosti v čase 13:40, ústní jednání již bylo skončeno v čase 13:38 a svědci nebyli nadále přítomni. Žalobce závěrem své žaloby namítal, že správní orgány nerespektovaly presumpci neviny, neboť upřednostnily tvrzení policistů, že žalobce projel křižovatkou bez zastavení, před jeho tvrzením, že nikoliv, aniž uvedly jedinou indicii svědčící o jeho snížené věrohodnosti. Pokud žalovaný uvádí, že žalobce svá tvrzení nijak nedoložil, není to pravdou, neboť žalobce navrhoval k prokázání svých tvrzení zcela způsobilé dokazování, správní orgán však navržené dokazování odmítl.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 24.11.2017 žalovaný uvedl k námitce zániku odpovědnosti za přestupek uplynutí lhůty a k žalobcovu výkladu přechodných ustanovení zákona č. 204/2015 Sb., že podle článku II. bod 3 přechodných ustanovení se ust. § 20 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o přerušení běhu lhůty zahájením řízení, použije pouze u přestupků spáchaných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Přestože tento článek II. má podle článku XXVI. téhož zákona nabýt účinnosti až dnem 1.10.2016, je nutno učinit závěr, že jde o zjevnou legislativní chybu. V další části svého vyjádření popřel oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů žalobce a odkázal i na odůvodnění svého rozhodnutí.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 31.7.2017, č.j. MSK 99322/2017, sp. zn. DSH/451/2017/Sru, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Magistrátu města Frýdku-Místku, sp. zn. MMFM S 1948/2016/ODaSH/Salv a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku sepsaného dne 25.1.2016, že dne 25.1.2016 ve 21:45 hodin žalobce řídil motorové vozidlo Chevrolet, RZ X po ulici E. Krásnohorské ve Frýdku-Místku, kdy na křižovatce s ulicí Bruzovskou nerespektoval dopravní značku P6 „*Stůj, dej přednost v jízdě*“ a odbočil na ulici Bruzovskou ve směru na obec Bruzovice, kde byl hlídkou zastaven. V oznámení přestupku je také uvedeno, že jej žalobce odmítl podepsat;

- z úředního záznamu ze dne 26.1.2016, č.j. KRPT-20170-2/PŘ-2016-070214 vyhotoveného Policií ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Územní odbor Frýdek-Místek, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno, a že byl žalobce vyzván k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu motorového vozidla. Dále je v úředním záznamu uvedeno, že oznámení přestupku žalobce odmítl podepsat a rovněž se odmítl k věci vyjádřit. Úřední záznam je podepsán nstržm. R. V.;

- dne 24.2.2016 oznámil Magistrát města Frýdku-Místku, odbor dopravy a silničního hospodářství žalobci zahájení řízení o přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání na den 16.3.2016 v 8:30 hod;

- z přípisu doručeného správnímu orgánu dne 10.3.2016, že zmocněnkyně žalobce K. Š. žádala o odročení nařízeného jednání na den 16.3.2016 v 8:30 hodin z důvodu studijních povinností. K. Š. následně doložila plnou moc ze dne 8.2.2016, kterou ji žalobce zmocnil k zastupování ho ve správním řízení sp.zn. MMFM_S 1948/2016/ODaSH/Salv;

- z předvolání k ústnímu jednání ze dne 14.3.2016, že správní orgán I. stupně akceptoval omluvu zmocněnkyně a předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 7.4.2016 v 10:00 hodin;

- dne 6.4.2016 byla do správního spisu vložena fotodokumentace předmětné křižovatky a dopravní značky P6 „*Stůj, dej přednost v jízdě*“;

- z protokolu o ústním jednání ze dne 7.4.2016, že se k tomuto jednání dostavila zmocněnkyně žalobce, která požádala o lhůtu k vyjádření;

- z usnesení o určení lhůty k provedení úkonu ze dne 26.4.2016, že zmocněnkyně žalobce byla správním orgánem I. stupně vyzvána, nechť ve lhůtě 5 pracovních dní předloží správnímu orgánu písemné vyjádření k uvedenému přestupku;

- z přípisu ze dne 16.5.2016, že zmocněnkyně žalobce K. Š. zrušila své zmocnění ve správním řízení vedeném mj. pod sp. zn. MMFM_S 1948/2016/ODaSH/Salv;

- z předvolání k ústnímu jednání ze dne 13.6.2016, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 29.6.2016 v 14:00 hod. Na toto ústní jednání byli předvoláni i svědci nstržm. R.V. a nstržm. L. D.;

- z protokolu o ústním jednání ze dne 29.6.2016, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce. Při tomto jednání byla vyslechnuta jako svědkyně nstržm. R. V., která mj. uvedla, že vykonávala se svým kolegou L. D. noční motorizovanou hlídku. V předmětnou hodinu stáli s vozidlem na ulici Střelnická naproti dopravní značce P6 „*Stůj, dej přednost v jízdě*“ na

parkovišti u restaurace La Bodega, tudíž měli do křižovatky jasný výhled. Dále uvedla, že naproti uviděli přijíždějící vozidlo z ulice E. Krásnohorské, kdy žalobce odbočoval doleva na ulici Bruzovskou směr Sedliště. Žalobce nerespektoval dopravní značku P6, v křižovatce ani nezastavil ani nepřibrzdl, proto se s kolegou za tímto vozidlem vydali a předepsaným způsobem ho zastavili. Dále byl při tomto ústním jednání vyslechnut jako svědek nstržm. L. D., který mj. uvedl, že stáli na parkovišti naproti restaurace La Bodega s kolegyní R. V. a hlídali „stopku“, která je umístěna naproti. Viděli auto, které přijíždělo od nemocnice po ulici E. Krásnohorské a toto vozidlo nezastavilo před předmětnou značkou a projelo křižovatkou směrem na obec Sedliště;

- z přípisu doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 29.6.2016, že se k předmětnému přestupku žalobce vyjádřila K.C., která k přípisu přiložila i plnou moc ze dne 29.6.2016, kterou ji žalobce zmocnil k zastupování ho ve správním řízení sp. zn. MMFM_S 1948/2016/ODaSH/Salv, přičemž tato plná moc nebyla žalobcem podepsána;

- z usnesení ze dne 8.7.2016, že správní orgán I. stupně mj. vyzval K. C., nechť ve lhůtě 5 pracovních dnů odstraní nedostatky plné moci. Následně zmocněnkyně žalobce K. C. doložil plnou moc s podpisem žalobce;

- z předvolání k ústnímu jednání ze dne 18.8.2016, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce a jeho zmocněnkyni k ústnímu jednání na den 15.9.2016 v 13:00 hod. Na toto ústní jednání byli předvoláni také svědci nstržm. R. V. a nstržm. L. D.;

- z protokolu o ústním jednání ze dne 15.9.2016, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce. Dále je v tomto protokolu uvedeno, že ve 12:45 hodin správní orgán I. stupně telefonicky kontaktoval zmocněnec žalobce, že se zpozdí maximálně o 30 minut. Do 13:30 hodin se nedostavil k ústnímu jednání, proto bylo přikročeno k výslechu svědků. Protokolace byla započata ve 13:30 hodin a ve 13:38 hodin byl výslech svědků ukončen. Ve 13:40 se dostavila zmocněnkyně žalobce Š. Š. na základě substituční plné moci ze dne 10.9.2016, kterou správnímu orgánu předložila. Při tomto jednání byla vyslechnuta jako svědkyně nstržm. R. V., která uvedla, že vozidlo žalobce měli stále na dohled, během sledování až do zastavení na jejich pokyn nikde nezastavilo. Dále uvedla, že žalobce byl ve vozidle sám. Následně byl při tomto ústním jednání vyslechnut jako svědek nstržm. L. D., který uvedl, že vozidlo žalobce měli stále na dohled, nikde nezastavilo. Na otázku, zda byl žalobce ve vozidle sám, odpověděl: „Myslím, že ano, nebylo v něm vidět další osobu“. Z protokolu je zřejmé, že zmocněnkyně žalobce požádala o poskytnutí lhůty k vyjádření. Zmocněnkyně žalobce nenavrhovala provedení dalších důkazů a souhlasila s obsahem spisového materiálu. Správní orgán I. stupně vydal usnesení o určení lhůty k provedení úkonu ze dne 15.9.2016, které si zmocněnkyně žalobce Š. Š. převzala. Protokolace byla ukončena ve 14:10 hodin;

- z přípisu doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 28.9.2016, že se zmocněnkyně žalobce K. C. vyjádřila k předmětnému přestupku žalobce;

- dne 26.10.2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání podané zmocněnkyní K. C. – nedatované a doručené správnímu orgánu I. stupně dne 6.12.2016, usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 14.12.2016, jímž byla zmocněnkyní žalobce stanovena lhůta 5 pracovních dní pro odstranění nedostatků podání. J. P. toto blanketní odvolání doplnil, toto doplněné odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 12.1.2017. K tomuto doplněnému odvolání přiložil zmocněnec žalobce J. P. plnou moc ze dne 3.1.2017, kterou ho žalobce zmocnil k zastupování ve správním řízení sp. zn. MMFM_S 1948/2016/ODaSH/Salv. Poté byla věc předložena žalovanému, o které, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
8. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- k žalobní námitce žalobce týkající se zániku odpovědnosti za přestupek uplynutím lhůty a jeho výkladu přechodných ustanovení zákona č. 204/2015 Sb. krajský soud uvádí, že podle článku II. bod 3 přechodných ustanovení se ust. § 20 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o přerušení běhu lhůty zahájením řízení, použije pouze u přestupků spáchaných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Soud považuje za přílehlavou argumentaci žalovaného, že přestože tento článek II. měl podle článku XXVI. téhož zákona nabýt účinnosti až dne 1.10.2016, je nutno učinit závěr, že jde o zjevnou legislativní chybu. Žalovaný přitom argumentoval, že se jedná o přechodná ustanovení, která z povahy věci upravují postup adresátů měněné právní normy v době bezprostředně následující po nabytí účinnosti takové změny, a proto je jediným smysluplným výkladem takový výklad, že přechodná ustanovení nabývají účinnosti ke stejnému dni, jako změna právní normy, ke které se vztahují, tedy k 1.10.2015. Soud se proto ztotožňuje s názorem žalovaného, že správní orgány postupovaly v souladu s tímto přechodným ustanovením tak, že na přestupek žalobce, spáchaný po 1.10.2015, již neaplikovaly původní jednoletou lhůtu pro zánik odpovědnosti;

- žalobce namítal, že správní orgán překročil svou pravomoc, jestliže mu výrokem určil, že musí pokutu a náklady řízení uhradit na účet správního orgánu nebo složenkou. Za podstatnou vadu výroku dále žalobce namítal to, že k přestupku mělo podle výroku dojít na křižovatce ulice E. Krásnohorské a ulice Bruzovské v obci Frýdek-Místek, přičemž v této obci se křižovatka takto pojmenovaných ulic vůbec nenachází. Krajský soud ke způsobu zaplacení pokuty a nákladů řízení uvádí, že tato část je ve výroku pouze informativní, přičemž výrok dle ust. § 68 odst. 2 správního řádu tuto informaci o způsobu platby pokuty a nákladů řízení obsahovat nemusí. K žalobní námitce místa spáchání přestupku na křižovatce ulice E. Krásnohorské a ulice Bruzovské ve Frýdku-Místku je krajský soud toho názoru, že místo přestupku je dostatečně konkretizováno, přičemž z fotodokumentace předmětné dopravní značky a svědeckých výpovědí je zřejmé, že dopravní značka je umístěna v křižovatce a také není sporu o tom, o kterou křižovatku se jedná. Žalobce shledával též vadu výroku napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný nahradil text „*pokuta v částce 1 600 Kč*“ textem „*pokuta v částce 1 500 Kč*“, žalobce však poukázal na to, že takový text se v rozhodnutí správního orgánu I. stupně nenachází. Ani

tuto žalobní námitku neshledává krajský soud důvodnou, neboť se jedná o evidentní chybu v psaní (v záměně slov), když žalovaný nesprávně uvedl „*pokuta v částce*“ místo „*pokuta ve výši*“, přičemž význam této výrokové části zůstal nezměněn. Navíc žalovaný vydal dne 13.11.2017 opravné rozhodnutí, kterým tuto chybu v psaní opravil;

- žalobce namítal rozpor výroku a odůvodnění, neboť správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že za přestupek ukládá výrokem pokutu a zákaz činnosti, ačkoliv ve výroku není o zákazu činnosti nic uvedeno, a podle zákona se za daný přestupek zákaz činnosti ani neukládá. Je pravdou, že v rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v odůvodnění uvedeno, že „*bylo vydáno rozhodnutí o uložení pokuty a zákazu činnosti...*“, přičemž ve výroku tohoto rozhodnutí byla žalobci uložena pouze pokuta. Ve zbytku odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně se kromě této jedné věty už o zákazu činnosti nepojednává (za výše uvedený přestupek ani nelze zákaz činnosti uložit). Žalovaný tuto zjevnou chybu napravil a o zákazu činnosti se ve svém rozhodnutí nezmiňuje, proto se dle krajského soudu nejedná o takovou vadu, která by zakládala nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce rovněž zastává názor, že správní orgán se měl *ex officio* zabývat tím, zda údajně porušené dopravní značení mělo právní základ v opatření obecné povahy, jak vyžaduje § 77 odst. 5 silničního zákona. Krajský soud je toho názoru, že správní orgán nemá povinnost se *ex officio* zabývat tím, zda umístění dopravní značky má právní základ v opatření obecné povahy, když nevzniknou důvodné pochybnosti o tom, že umístění dopravní značky je správné a vzhledem k okolnostem a místu logické. K tomu nutno uvést, že žalobce ani konkrétně neuvedl, proč by daná dopravní značka neměla být právně závazná. Předmětná dopravní značka P6 - „*Stůj, dej přednost v jízdě*“ je umístěna v křižovatce, kde bezesporu přispívá k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Žalobce také namítal, že došlo k nesprávné právní kvalifikaci, neboť obvinění z nerespektování značky č. P 6 podle žalobce představuje přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 silničního zákona, neboť se jedná o nezastavení na příkaz signálu podle § 4 písm. c) silničního zákona. Správní orgány správně právně kvalifikovaly přestupek žalobce. Nemůže se jednat o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 silničního zákona, neboť dopravní značku nelze považovat za signál ani za pokyn oprávněné osoby, přičemž za signál podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu se rozumí signál světelný nebo akustický.

- k žalobní námitce žalobce ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného krajský soud uvádí, že správní orgán I. stupně i žalovaný ve svých rozhodnutích reagovaly na všechny žalobcovy námitky a dostály svým zákonným povinnostem vyplývajícím z ust. § 68 odst. 3 správního řádu, z celého kontextu odůvodnění rovněž plyne, že se dostatečně vypořádaly i s materiální stránkou přestupku, zaviněním, „*potřebnou mírou opatrnosti*“, přičemž se správní orgán zabýval i novější právní úpravou, zda není pro žalobce příznivější, vyhláškou č. 294/2015 Sb. a místem spáchání přestupku. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného tvoří nedílný celek;

- dále žalobce namítal, že bylo zmařeno jeho právo na to, aby se jeho zmocněnec účastnil výslechu svědků a mohl jim klást otázky. Zmocněnec žalobce se při cestě na ústní jednání „zasekl“ v dopravní zácpě, a proto s předstihem zavolal oprávněné úřední osobě a požádal ji o posunutí začátku ústního jednání o půl hodiny, tj. na 13:30, čemuž bylo údajně vyhověno. Nicméně když zmocněnec dorazil do předmětné místnosti v čase 13:40, ústní

jednání již bylo skončeno v čase 13:38 a svědci nebyli nadále přítomni. Z protokolu o ústním jednání ze dne 15.9.2016 vyplývá, že správní orgán I. stupně vyšel zmocněnkyni žalobce vstříc a posunul začátek tohoto ústního jednání o 30 minut na 13:30 hodin, jak požadovala. Nicméně ani v 13:30 hodin nebyla zmocněnkyně žalobce přítomna, a proto správní orgán I. stupně přikročil k výsledku svědků. Krajský soud podotýká, že už se jednalo o druhý výslech obou svědků, kteří byli poprvé vyslýcháni dne 29.6.2016. Oba svědci odpovídali dne 15.9.2016 na tři jednoduché otázky a jejich odpovědi byly velmi stručné, ale dostatečně výstižné, proto mohl být jejich výslech dokončen v 13:38 hodin. Není pravdou, jak tvrdí žalobce, že by ústní jednání bylo skončeno v 13:38 hodin, v 13:38 hodin byl skončen výslech svědků. Ve 13:40 dorazila k ústnímu jednání zmocněnkyně žalobce, která souhlasila s obsahem spisu, nenavrhovala další dokazování ani se nevyjádřila k dokazování a shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí a až poté byla protokolace ukončena ve 14:10 hodin. Z výše uvedeného nepovažuje krajský soud ani tuto žalobní námitku za důvodnou;

- žalobce závěrem své žaloby namítal, že správní orgány nerespektovaly presumpci nevin, neboť upřednostnily tvrzení policistů, že žalobce projel křižovatkou bez zastavení, před jeho tvrzením, že nikoliv. Pokud žalovaný uvádí, že žalobce svá tvrzení nijak nedoložil, není to pravdou, neboť žalobce navrhoval k prokázání svých tvrzení zcela způsobilé dokazování, správní orgán však navržené dokazování odmítl. Krajský soud k této žalobní námitce předně uvádí, že žalovaný se podrobně zabýval svědeckými výpověďmi obou zasahujících policistů a náležitě odůvodnil, proč výpovědím policistů uvěřil. Přestupek nerespektování dopravní značky „*Stůj, dej přednost v jízdě!*“ a nezastavení vozidla na takovém místě, odkud má řidič do křižovatky náležitý rozhled řešený v nyní zkoumaném případě nepochybně patří mezi přestupky pozorovatelné pouhým okem, které v převážné většině případů nejsou nijak dokumentovány (například fotografií či videozáznamem). Oba zasahující policisté shodně uvedli, že žalobce nerespektoval uvedenou dopravní značku a v křižovatce nezastavil. Toto pozorovali z přiměřené vzdálenosti, tudíž je velice nepravděpodobné, že by se ve svém pozorování policisté mýlili. Krajský soud hodnotí výpovědi policistů stejně jako žalovaný za přesvědčivé a věrohodné, přičemž jejich výpovědi netrpí žádnými nedostatky, které by zakládaly důvodné obavy o jejich nestrannosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.7.2014, č.j. 10 As 108/2014-25). Oba správní orgány se i dostatečně vypořádaly s navrhovaným dokazováním, které ve správním řízení žalobce navrhoval. Žalobce ani ve své žalobě nespecifikoval konkrétně, jaké dokazování navrhoval k prokázání svých tvrzení. Jestliže měl žalobce na mysli důkaz ohledáním místa přestupku, tak se krajský soud ztotožňuje s názorem správních orgánů, které považovaly tento důkaz za nadbytečný, neboť úřední záznam ze dne 26.1.2016, oznámení přestupku ze dne 25.1.2016, fotodokumentace křižovatky a dopravní značky a důkaz svědeckou výpovědí zasahujících policistů byly za daného stavu dostatečné k objasnění skutkového stavu věci.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. ledna 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce